voor ik het vergeet

kleine woorden, lang bewaard

Gratis ritueel · voor het overlijden

De woordenpot

In de laatste weken wil je nog zoveel zeggen. Toch komt het er in een gewoon gesprek vaak niet uit. Op papier gaat dat makkelijker, en wat je schrijft blijft bewaard.

Voor wie

Gezin, familie of vrienden. Kinderen doen mee met een tekening.

Hoe lang

Een paar dagen verzamelen, een half uur om voor te lezen.

Wat je nodig hebt

- Een pot, doos of schaal
- De kaartjes uit deze download, of losse briefjes
- Pennen

Zo doe je het

1. Zet de pot op een plek waar iedereen langskomt. Leg de kaartjes en pennen ernaast.
2. Vertel wat de bedoeling is. Iedereen schrijft zo vaak als hij wil. Eén zin is genoeg.
3. Weet je niet hoe je moet beginnen? Gebruik een van de beginzinnen op de kaartjes.
4. Kies samen een rustig moment om voor te lezen. Wie wil, leest zijn eigen briefje. De rest leest iemand anders voor.
5. Bewaar de pot. Na het overlijden kun je eruit voorlezen bij de uitvaart, of hem dicht laten.

als je niet weet wat je moet zeggen

"We willen je dingen vertellen waar we in een gewoon gesprek niet aan toekomen. Je hoeft niets terug te zeggen. Luister maar."

Met kinderen

Laat ze tekenen of dicteren. Een tekening is ook een briefje.

Als het niet loopt

Is je dierbare te moe om lang te luisteren? Lees dan elke dag een of twee briefjes voor, aan het bed. Ook als hij of zij slaapt, doet het voorlezen iets met jullie.

Beginzinnen om uit te knippen

Print dit blad en knip langs de stippellijnen.

Ik weet nog dat jij...	*Van jou heb ik geleerd...*
Ik heb je nooit gezegd dat...	*Dank je wel voor...*
Wat ik van jou meeneem is...	*Als ik aan jou denk, zie ik...*
Ik moest altijd lachen als jij...	*Ik beloof je...*

Voor jou

Wat ik je nog wil zeggen,
past niet in één gesprek.

Dus geef ik het je in stukjes:
een dank, een lach, een herinnering,
zorgvuldig gevouwen.

Lees ze langzaam.
Er is tijd genoeg
voor iets kleins
dat heel lang meegaat.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet